

SARAH TULLER
ur. 1922; Piaski

STRESZCZENIE RELACJI MÓWIONEJ

Trzecia, a zarazem ostatnia relacja Sary Tuller, to wspomnienia z różnych etapów jej życia, które nie zostały poruszone w poprzednich rozmowach.

Sarah Tuller wspomina ostatnie wakacje przed wybuchem II wojny światowej, które spędzała z rodziną na kąpielach mineralnych w Krynicy oraz panującą wtedy atmosferę i rozmowy, które się toczyły między dorosłymi. Opowiada o wyrzucaniu Żydów z mieszkań i stopniowym zawężaniu granic getta i trudnych warunkach mieszkaniowych, o obowiązku noszenia opaski z gwiazdą Dawida i o żydowskiej policji. Sarah Tuller mówi, że Niemcy podczas wojny „zabrali Żydom uczucie, że jest się człowiekiem”, a żeby to znieść trzeba było przestać myśleć, stać się jak kamień.

Sarah Tuller przywołuje postać Szamy Grajera, który współpracował z Niemcami, ale kilkakrotnie pomógł rodzinie Sary ratując im życie. Opisuje także warunki panujące w getcie na Majdanie Tatarskim, gdzie mimo ciężkiej pracy i głodu na pewien czas można było zapomnieć, że jest wojna. Opisuje również likwidację getta oraz ucieczkę rodziny z Majdanu Tatarskiego.

Sarah Tuller mówi o radzeniu sobie z trudnymi wspomnieniami z czasów okupacji, o snach, które ją męczyły przez wiele lat. Na koniec przekazuje swoje przesłanie do młodych Polaków, którym radzi, by do wszystkich informacji, które słyszą podchodzili ze szczyptą rezerwy oraz zawsze używali własnej głowy do myślenia.

Data i miejsce nagrania	2010-12-14, Boynton Beach
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Autor streszczenia	Maria Radek
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"